

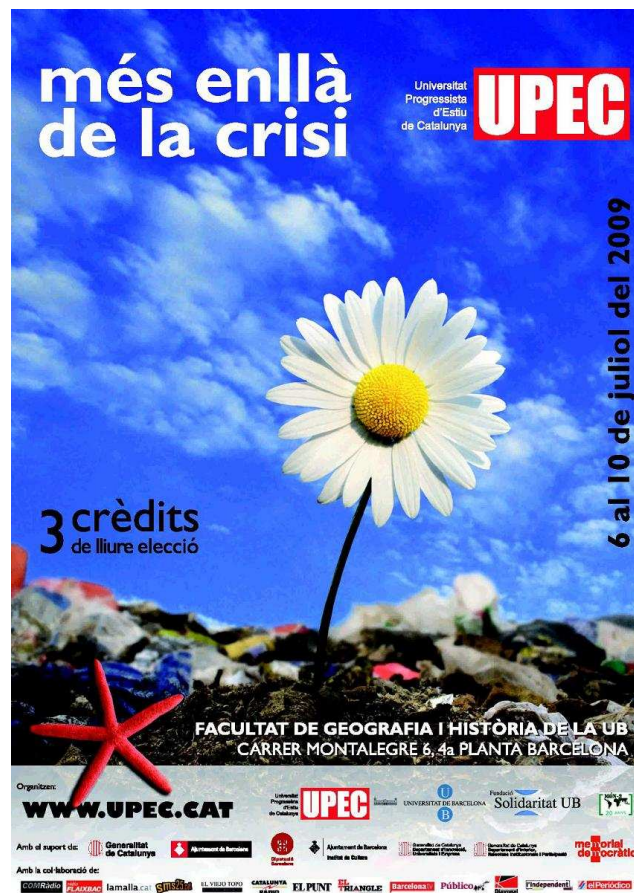
DOSSIER DE PREMSA

UPEC 2009 · Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya

Del 6 al 10 de juliol de 2009 *Més enllà de la crisi*

Facultat de Geografia i Història de la UB. C/ Montalegre, 6, 4a planta. Barcelona

www.upec.cat

Associació UPEC – Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya
Avda. Portal de l'Àngel, 42, 2n A 08002 Barcelona – NIF: G- 63725493 · info@upec.cat
663 062 804 / 637 799 029 · www.upec.cat

Premsa & comunicació · Ana Sánchez · COMEDIA
Passatge Sert, 10, baixos · 08003 Barcelona · asanchez@comedianet.com
932 68 21 43 · 638 01 45 45

ÍNDEX

1. UPEC, un projecte en marxa pàgina 2
2. Nota de premsa pàgina 3
3. Programa pàgina 5
4. Entrevista a Michel Onfray pàgina 14
5. Programació cultural pàgina 17
6. Informació pràctica pàgina 22

I. UPEC, un projecte en marxa

La UPEC neix del carrer, de les organitzacions i entitats preocupades per construir un projecte polític d'esquerres capaç de configurar un projecte nacional sense complexos i un projecte social ambiciós.

Des que vaig ser escollit rector de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC), en totes les ocasions que he tingut he intentat explicar que per a nosaltres la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) és una de les iniciatives més admirables de la cultura catalana dels darrers 40 anys. A més, per a mi Prada de Conflent és un lloc molt emocionant, ja que em remet a una de les figures més impressionants que ha donat el poble català: Pau Casals. Hi va viure exiliat molts anys. Prada va ser una flama encesa davant de molta foscor. També em remet als joves del Casal Català de París, fills dels exiliats catalans, com ara Romà Planas, persona a qui encara ploro.

És veritat que en aquest país quan un parla bé d'un altre no és notícia. Coses com aquestes les vaig dir a la roda de premsa inicial de les jornades de la UPEC del juliol i en l'acte inaugural, amb la presència d'Antoni Castells, on hi havia molta premsa. Textualment vaig dir: «Que ningú no busqui oposicions amb altres propostes d'universitats d'estiu; tindran la meua mà estesa, i a la UCE de Prada, una salutació emocionada.» Que ningú no es confongui, els adversaris reals de la UPEC i de la UCE són la ignorància, l'alienació, el tantsementisme, el nacionalisme espanyol i la incultura.

La veritat és que a la UPEC volem construir a poc a poc un espai de debat entre les esquerres i afirmem ben alt que tampoc no estem disposats a demanar perdó per aquest atreviment. Com escrivia Albert Camus: "L'amor a la veritat no impedeix prendre partit". La UPEC és una iniciativa que neix del carrer, de les organitzacions i entitats de la societat catalana preocupades per construir un projecte polític d'esquerres que sigui capaç de configurar un projecte nacional sense complexos i un projecte social ambiciós. Més enllà de les conjuntures ens agradaria ajudar a crear una cultura comuna de les esquerres plurals a Catalunya, la Catalunya que van construir Ramon Xauradó, Abdó Terrades, Francesc Pi i Margall, Josep Narcís Roca Farreras i Teresa Claramunt, i que ens explicava Pere Coromines i més tard Àngel Carmona; la Catalunya laica i d'esquerres compromesa amb la lluita pel canvi social, que es fonamenta en una concepció del món derivada de l'ètica civil republicana.

Jordi Serrano

Article publicat al diari EL PUNT el 16 d'abril de 2009

2. Nota de premsa

La Catalunya d'esquerres analitza la crisi a la UPEC

- **Jean Bricmont, Carlos Taibo, Michael R. Kratke, Juan Torres, Muriel Casals, Jaume Roures, Florence Gauthier i Xosé Manuel Beiras són alguns dels convidats d'enguany**
- **La conferència inaugural serà a càrrec del físic Jean Bricmont i portarà per títol 'Què se n'ha fet de la Il·lustració?'**
- **Les 'Nits de la UPEC' convocaran Lídia Pujol, Gerard Quintana i David Castillo, entre d'altres**
- **La UPEC produeix un documental amb una entrevista al filòsof francès i fundador de la Universitat Popular de Caen Michel Onfray**
- **Els Premis UPEC 2009 reconeixeran la tasca del Comitè d'Empresa de Nylstar i del Centre d'Anàlisi i Programes Sanitaris (CAPS)**
- **Josep Lluís Carod-Rovira i Jordi Serrano clouran les jornades el 10 de juliol**

Barcelona, 10 de juny de 2009 · Sota el lema *Més enllà de la crisi*, l'edició d'enguany de la UPEC (Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya) aprofundirà entre el 6 i el 10 de juliol a la Facultat de Geografia i Història de la UB (Montalegre, 6) en l'anàlisi i la recerca de sortides davant els reptes que la crisi planteja als ciutadans. Oferint un espai de reflexió crítica entre les esquerres i donant veu a sociòlegs, economistes, historiadors, treballadors, artistes, metges, periodistes i escriptors, la UPEC 2009 centrarà els debats en els canvis que suposa aquesta crisi, les sortides que es poden donar, els efectes i els aspectes propis a Catalunya, així com en els canvis imprescindibles que ha d'implicar en el model productiu.

La conferència inaugural *Què se n'ha fet de la Il·lustració?*, a càrrec de Jean Bricmont -físic de la Universitat de Lovaina i coautor amb Alan Sokal d'*Impostures intel·lectuals* (Empúries, 1999)-, donarà el tret de sortida el 6 de juliol a una programació que convocarà, entre d'altres, el professor de Ciència Política i de l'Administració, Carlos Taibo; la catedràtica d'Història de la Revolució Francesa, Florence Gauthier; el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, i el secretari general de UGT de Catalunya, Josep M. Àlvarez. A més, passaran per la UPEC el secretari de l'Associació per a l'Estudi dels Recursos Energètics i vicepresident de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, Marcel Coderch; l'exdirector general d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya, Ricard Fernández; el director d'Estudis Superiors de la Universitat de Lancaster, Michael R. Krätke; el director general de Mediapro, Jaume Roures, l'exdirector de El Periódico de Catalunya, Antonio Franco; el catedràtic de Filosofia Moral, Antoni Doménech; l'economista Muriel Casals, i el catedràtic d'Economia Aplicada, Juan Torres. La conferència de cloenda, el 10 de juliol, serà a càrrec del polític i economista galleg Xosé Manuel Beiras.

Jordi Serrano, rector de la UPEC, i Josep Lluís Carod-Rovira, vicepresident de la Generalitat de Catalunya, clouran les jornades el 10 de juliol. La cloenda també inclourà el lliurament dels Premis UPEC 2009, que enguany reconeixeran el Comitè d'Empresa de Nylstar - per liderar la lluita per fer possible la viabilitat de l'empresa - i el Centre d'Anàlisi i Programes Sanitaris (CAPS) - per la llarga trajectòria i compromís amb la salut de les dones.

A través del cicle *Artistes i Política*, la UPEC donarà veu a com es percep la política des del món artístic. Hi participaran els actors Enric Majó, Manel Barceló i Jordi Dauder; els cantautors Gerard Quintana, Lídia Pujol i Yacine Belahcene, la cantant Big Mama i el músic Cesk Freixas. *Les Nits de la UPEC* convocaran a la cloenda de cada jornada un espectacle diferent i gratuït amb la companyia de circ Los 2Play, la banda de carrer Always Drinking o la companyia de teatre Planeta Impero. El recital poètic *En el Tròpic*, a càrrec de Gerard Quintana i David Castillo, completa la proposta cultural de la UPEC 2009.

La UPEC vol ser un gran espai de trobada, reflexió i estudi sobre aquells temes que preocupen els sectors socials democràtics i d'esquerres, com ara la immigració, l'abstenció electoral, la memòria històrica, el canvi climàtic, l'habitatge, la perspectiva de gènere, etc. Està integrada per les fundacions de tots els partits polítics i sindicats de les esquerres de Catalunya i multitud d'organitzacions socials¹. El seu programa docent vol contribuir al desenvolupament de la cultura democràtica d'esquerres, i com a tal s'inspira en la tradició de les Universitats Populars pels obrers que van existir a Catalunya durant la II República.

Els membres de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya reunits per tal de donar cos i forma a aquest projecte, volem deixar patent també el que ens ànima en el mateix. Fills i nets de les aspiracions de les classes populars catalanes del S.XIX, plasmades en el seu vell lema *Instruiu-vos i sereu lliures, associeu-vos i sereu forts, estimeu-vos i sereu feliços*, fills i nets de l'esforç de la primavera republicana dels anys trenta on s'anunciava que *Per damunt de tot, cultura. Res no quedarà de l'esforç cívic dels nostres dies sense la pressió d'un ambient que ens porti a tots pels camins més càlids de la intel·ligència* i fills i nets de l'antifranquisme social i polític que aconseguí reconstruir la raó democràtica en el nostre país, volem que el llegat del passat també teixeixi el nostre present cap el futur. És per això que des de la vella i nova Rosa de Foc, establim el següents principis per tal que regeixin els nostres passos.

Fragment dels Estatuts de la UPEC

¹ Acció Escolta de Catalunya, Acció Jove - Joves de CCOO, Associació d'Estudiants Progressistes – AEP, Associació de Joves Estudiants de Catalunya - AJEC, Associació Catalana d'Investigacions Marxistes, Associació Catalana per la Pau, Ateneus Laics i Progressistes, Avalot, Casals de Joves de Catalunya, Càtedra UNESCO de Sostenibilitat de la UPC, Col·lectiu Artístic Suburbe, Col·lectius de Joves Comunistes - CJC-Joventut Comunista, Comissions Obreres – CCOO, Cooperació, Coordinadora per a la Memòria Històrica i Democràtica de Catalunya, Centre de Recerca Econòmica i Social de Catalunya, Entorn SCCL, Escola Lliure El Sol, Esplais Catalans, Estudiants en Acció, Fundació Cipriano García, Fundació Catalunya Segle XXI, Fundació Ferrer i Guàrdia, Fundació Josep Comaposada, Fundació Josep Irla, Fundació l'Alternativa, Fundació Pere Ardiaca, Fundació Rafael Campalans, Fundació Terra, Fundació Nous Horitzons, Joves d'Esquerra Verda – JEV, Joventut Socialista de Catalunya, Món-3, Moviment Laic i Progressista, SOS Racisme i Unió General de Treballadors – UGT.

3. Programa UPEC 2009

	6 de juliol INAUGURACIÓ UPEC 2009	7 de juliol CRISI AL MÓN, ANÀLISI	8 de juliol CATALUNYA EN CRISI	9 de juliol PROPOSTES A LA CRISI	10 de juliol SOLUCIONS A LA CRISI
	MATÍ				
09.30		<p>Crisi i canvis en la geopolítica mundial Amb Jordi Vaquer, director de la Fundació CIDOB, i Carlos Taibo, professor de Ciència Política i de l'Administració a la Universitat Autònoma de Madrid. MODERA: Oriol Illa.</p>	<p>Efectes socials de la crisi i l'atur Amb Inma Cortès, metgessa – coordinadora de Salut Laboral de Barcelona; Natalia Rosetti, doctora en Ciències Polítiques per la UAB i investigadora de l'IGOP, i Matthew Tree, escriptor. MODERA: Francesc Freixa.</p>	<p>El sindicalisme confederal vers la crisi: propostes de futur Amb Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, i Josep Maria Àlvarez, secretari general d'UGT a Catalunya. MODERA: Isabel Ribas.</p>	<p>Empreses i sectors en crisi. La veu dels treballadors i treballadores Amb Maribel Navarro, membre de CCOO i del Comitè d'Empresa de Frigo; Raúl López, membre de CCOO i del Comitè d'Empresa de Nissan; Òscar López, treballador d'El Corte Inglés i secretari general de la Federació de Comerç de la UGT, i Matías Carnero, membre d'UGT i del Comitè d'Empresa de SEAT. MODERA: Pere Aragonès.</p>
12.00		<p>Crisi de les memòries europees Amb Filippo Focardi, professor d'Història de la Universitat di Padova; Manuel Loff, professor d'Història de la Universidade do Porto, i Xavier Domènech, professor d'Història de la UAB. MODERA: Jordi Guixé.</p>	<p>Davant la incertesa: ètica civil republicana Amb David Casassas, doctor en Sociologia i professor de la UB; Florence Gauthier, catedràtica d'Història de la Revolució Francesa a la Universitat Paris VII, i Pere Gabriel, catedràtic d'Història Contemporània de la UAB. MODERA: Javi López.</p>	<p>Els biaixos ideològics dels mitjans de comunicació a Catalunya Amb Antonio Franco, exdirector d'El Periódico; Jaume Roures, director general i soci de Mediapro, i Ferran Espada, director d'El Punt Barcelona. MODERA: Vicenç Navarro.</p>	<p>Sortides / alternatives a la crisi Amb Antoni Domènech, catedràtic de Filosofia Moral a la UB i editor de la revista Sin Permiso; Carles Navales, director de La Factoria (revista de pensament social), i Juan Torres, catedràtic d'Economia Aplicada a la Universidad de Málaga. MODERA: Jordi Vilardell.</p>

TARDA

16.30		<p>Excessos neoliberals o canvi de paradigma? Amb Joaquim Novella, catedràtic de Ciències Econòmiques de la UAB; Michael R. Krätke, director d'Estudis Superiors de la Universitat de Lancaster i investigador de l'Institut Internacional d'Història Social d'Amsterdam i Muriel Casals, Professora d'Economia de la UAB. MODERA: Albert Aixalà.</p>	<p>Estalvi energètic, sobirania alimentària i dret a l'habitatge Amb Marcel Coderch, secretari de l'Associació per a l'Estudi dels Recursos Energètics i vicepresident de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions; Joan Caball, coordinador nacional d'Unió de Pagesos; Ricard Fernández, economista i exdirector general d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya (2004 – 2006), i Gustavo Duch, exdirector de Veterinaris Sense Fronteres i expert en alimentació i sobirania alimentària. MODERA: Josep Mª Romero.</p>	<p>Quin canvi de model productiu cal? Amb Gustavo Búster, analista polític i membre del Consell Editorial de Sin Permiso; Jordi Cañas, exdirector general de Polítiques Ambientals del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, i Marcel Prunera, director general de Promoció Econòmica de la Generalitat de Catalunya. MODERA: David Miró.</p>	<p>Projecció de l'entrevista – documental a Michel Onfray. Entrevistat per Sébastien Bauer, director de l'Alliance Française de Sabadell, per a la UPEC</p>
18.00	<p>Parlaments Jordi Serrano, rector de la UPEC; Dídac Ramírez, rector de la UAB, i Carles Martí, primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona.</p>				<p>Conferència de cloenda Xosé Manuel Beiras, polític i economista galleg. PRESENTA: Joan Puigcercós, president d'ERC</p>
18.45	<p>Conferència inaugural Què se n'ha fet de la II Il·lustració? Amb Jean Bricmont, físic de la Universitat de Lovaina i coautor d'Impostures intel·lectuals. PRESENTA: Antoni Domènech, Catedràtic de Filosofia Moral de la UB i editor de SinPermiso.</p>	<p>Artistes i política Amb Lidia Pujol, cantautora; Enric Majó, actor, i Manel Barceló, actor, director i autor teatral. MODERA: Luis Juberías.</p>	<p>Artistes i política Amb Yacine Belahcene, músic i cantant del grup Nour; Big Mama, cantant de blues i swing, i Gerard Quintana, lletrista i cantant. MODERA: Carme Colomina.</p>	<p>Artistes i política Amb Cesk Freixas, cantautor amb projecte politicomusical, i Jordi Dauder, actor, director de doblatge i escriptor. MODERA: Àngel Casas.</p>	<p>Lliurament de premis i parlaments Jordi Serrano, rector de la UPEC, i Josep Lluís Carod – Rovira, vicepresident de la Generalitat de Catalunya.</p>
NITS DE LA UPEC · PROGRAMACIÓ CULTURAL					
20.30	<p>Concert acústic de Lidia Pujol <i>Els amants de Lilith</i></p>	<p>Cia. Circ Los 2Play Comeback</p>	<p>Recital poètic "En el Tròpic": Gerard Quintana i David Castillo</p>	<p>Cia. Teatre Planeta Impro <i>Impro-fighters</i> a l'Ateneu Barcelonès</p>	<p>Banda de carrer Always Drinking Marching Band amb <i>La calle es nuestra</i></p>

Dilluns, 6 de juliol · **INAUGURACIÓ UPEC 2009**

A les 18 hores

Parlaments

Jordi Serrano, rector de la UPEC; **Dídac Ramírez**, rector de la UAB, i **Carles Martí**, primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona.

A les 18.45 hores

Conferència inaugural

Què se n'ha fet de la Il·lustració?

Amb **Jean Bricmont**, físic de la Universitat de Lovaina i coautor d'*Impostures intel·lectuals*.

Presenta **Antoni Domènech**, Catedràtic de Filosofia Moral de la UB. Editor de la revista SinPermiso.

Dimarts, 7 de juliol · **CRISI AL MÓN, ANÀLISI**

Frente a lo que suele decirse, no nos hallamos ante una crisis del capitalismo desregulado: la crisis afecta a las prácticas del capitalismo tanto en su dimensión desregulada como en la regulada. Tiene, por lo demás, un carácter múltiple, en la medida en que no sólo se revela en el ámbito de lo financiero: hay en la trastienda otras crisis, acaso más graves, que remiten al cambio climático, al encarecimiento inevitable de la mayoría de las materias primas energéticas que empleamos o, por dejarlo ahí, a la sobrepoblación. En tal escenario, cada vez estoy más convencido de que en el Norte opulento, y habida cuenta de que vivimos en un planeta limitado, tenemos que pelear por reducir nuestros niveles de producción y de consumo en provecho de la vida social, del ocio creativo, del reparto del trabajo y de la riqueza, de la primacía de lo local frente a lo global y, en fin, de la sobriedad y de la simplicidad voluntarias.

Carlos Taibo

A les 9.30 hores

Crisi i canvis en la geopolítica mundial

Amb **Jordi Vaquer**, director de la Fundació CIDOB, i **Carlos Taibo**, professor de Ciència Política i de l'Administració a la Universitat Autònoma de Madrid.

La situació internacional econòmica i financera, sumada a un previsible canvi en la política exterior nord-americana, fan que ens trobem davant d'un nou paradigma que pot afectar de forma decisiva l'escenari polític mundial. Fins a quin punt aquests canvis poden enfortir el multilateralisme

enfrent de l'unilateralisme? Hi ha alguna esperança que la crisi financera i les cimeres dels països més rics convocades per aquesta qüestió provoquin un canvi en el sistema econòmic en el qual ens hem instal·lat? L'emergència de noves potències mundials (Xina, Índia) afavoriran o empitjoraran les incomplertes promeses amb relació als grans reptes que tenim plantejats al planeta com ara la fam, el medi ambient, l'energia? Pot la Unió Europea actuar com un actor polític unitari en l'escena internacional? Quina és la capacitat real de modificar el curs dels esdeveniments d'organismes internacionals com ara Nacions Unides?

A les 12.00 hores

Crisi de les memòries europees

Amb **Filippo Focardi**, professor d'Història de la Universitat di Padova; **Manuel Loff**, professor d'Història de la Universidade do Porto, i **Xavier Domènech**, professor d'Història de la UAB.

En aquesta taula de debat abordarem les diverses crisis de les memòries públiques viscudes fins a dia d'avui des d'una perspectiva transversal que inclogui diverses realitats europees. A vegades, tant en la realitat catalana com l'espanyola, els debats i accions entorn d'aquesta temàtica han estat marcats per una dialèctica purament interna, obviant que aquesta problemàtica no és tan sols nostra. En aquest sentit, el que es proposa és enriquir aquest debat des d'una visió que inclogui altres realitats d'Europa i dotar-lo de nous criteris operatius en el tractament de les polítiques públiques de la memòria.

A les 16.30 hores

Excessos neoliberals o canvi de paradigma?

Amb **Joaquim Novella**, catedràtic de Ciències Econòmiques de la UB; **Michael R. Krätke**, director d'Estudis Superiors de la Universitat de Lancaster i investigador de l'Institut Internacional d'Història Social d'Amsterdam i **Muriel Casals**, Professora d'Economia de la UAB.

No fa tant temps, parlar d'especulació i bombolla financera era sinònim d'antic i d'ignorar quin era l'inevitable recorregut que, en favor del progrés i el benestar, el liberalisme econòmic havia posat a l'abast de la humanitat. No fa tants anys, hi havia un consens unànim entre persones autoritzades acadèmicament, política i institucional, que ens defensaven l'estabilitat i permanència d'uns creixements econòmics que superaven amb escreix aquells magres que exhibia l'economia real (producció, salaris...). Avui, destruïm més ocupació de la que mai havíem pogut imaginar. La crisi en el sistema financer ha demostrat la seva vulnerabilitat. Són els estats els que, paradoxalment, estan salvats de la fallida no tan sols entitats financeres, sinó també economies senceres. Hi ha solucions a la crisi global? Hi ha capacitat per canviar el paradigma?

A les 18.45 hores

Artistes i política

Amb **Lídia Pujol**, cantautora; **Enric Majó**, actor, i **Manel Barceló**, actor, director i autor teatral.

Quan els lligams entre el fet polític i la realitat social s'afebleixen i els ciutadans i ciutadanes no conceben la seva activitat com a política i els gestors i representants públics es veuen a si mateixos com una activitat especial, la política se'n ressent i campen desafecció i politiqueria. És per això que aquest any hem preguntat als artistes sobre política amb majúscules. Què pensen de la política, dels projectes (o manca de projectes) de la construcció del futur en pugna?, què pensen del lligam de la seva activitat, bé sigui en el procés creatiu, bé sigui com a repercussió pública, amb el compromís sociopolític?

Dimecres, 8 de juliol · CATALUNYA EN CRISI

El pensament neoliberal ha estat hegemònic durant tres dècades i és responsable de l'enorme bombolla financera que ha esclatat, provocant una forta recessió amb duríssimes conseqüències sobre l'ocupació. Els mateixos que proposaven aprimar l'Estat i eliminar la seva intervenció a l'economia pugnen avui per exigir el salvament del sistema amb fons públics. Els progressistes anem més enllà i defensem la regulació mundial de les finances, el tancament dels paradisos fiscals, el reforç del sistema de benestar social, una fiscalitat justa, la protecció del medi ambient, el foment de les energies renovables i una nova relació Nord-Sud que inclogui la lluita contra la fam com a màxima prioritat. Ara que gairebé tothom està d'acord que no sortirem de la crisi amb receptes del passat, la pregunta és si volem tornar al punt de partida o generar un nou model econòmic més igualitari, ambientalment sostenible i menys exposat a crisis sistèmiques.

Ricard Fernández

A les 9.30 hores

Efectes socials de la crisi i l'atur

Amb **Inma Cortès**, metgessa – coordinadora de Salut Laboral de Barcelona; **Natalia Rosetti**, doctora en Ciències Polítiques per la UAB i investigadora de l'Institut de Govern i de Politiques Públiques (IGOP), i **Matthew Tree**, escriptor.

En un context de crisi, els sectors més fràgils de la societat es veuen abocats a situacions dramàtiques, de les quals l'atur i la dificultat per sortir-ne són els principals problemes. Si a això li sumem la realitat de la societat de la precarietat, on la incertesa disciplina la mà d'obra fins i tot en moments bons, i l'evolució de les xarxes socials de la nostra societat. Com està colpejant aquesta crisi? Què podem esperar?

A les 12.00 hores

Davant la incertesa: ètica civil republicana

Amb **David Casassas**, doctor en Sociologia i professor de la UB; **Florence Gauthier**, catedràtica d'Història de la Revolució Francesa a la Universitat Paris VII, i **Pere Gabriel**, catedràtic d'Història Contemporània de la UAB.

Vivim en uns moments històrics que es poden caracteritzar per una gran desorientació i per la manca de punts de referència en les esquerres. En aquests moments és més necessari que mai afirmar ben alt que hem de ser els ciutadans els que decidim cap a quin destí volem fer caminar la nostra societat i no deixar-nos endur per les pors o les noves supersticions de mans invisibles o nous fonamentalismes de mercat. La recepta és clara: recuperar el republicanisme formulat al segle XIX per Pi i Margall o Josep Narcís Roca Farreras.

A les 16.30 hores

Estalvi energètic, sobirania alimentària i dret a l'habitatge

Amb **Marcel Coderch**, secretari de l'Associació per a l'Estudi dels Recursos Energètics i vicepresident de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions; **Joan Caball**, coordinador nacional d'Unió de Pagesos; **Ricard Fernández**, economista i exdirector general d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya (2004 – 2006), i **Gustavo Duch**, exdirector de Veterinaris Sense Fronteres i expert en alimentació i sobirania alimentària.

La crisi financera i econòmica ha posat de manifest que la desigualtat en el repartiment dels recursos energètics, alimentaris i de la propietat és el marc propici per al desenvolupament de dinàmiques especulatives. L'ús i l'assignació dels recursos energètics del món són font de conflictes i estan estretament relacionats amb un model econòmic determinat, i la crisi alimentària demostra la situació de dependència financera, comercial i tecnològica dels països de l'anomenada perifèria respecte als capdavaners del capitalisme. L'efectivitat del dret a l'habitatge comporta somoure els fonaments de la regulació del dret a la propietat i del seu abast.

A les 18.45 hores

Artistes i política

Amb **Yacine Belahcene**, músic i cantant del grup Nour; **Big Mama**, cantant de blues i swing, i **Gerard Quintana**, lletrista i cantant.

Dijous, 9 de juliol · PROPOSTES A LA CRISI

A les 9.30 hores

El sindicalisme confederal vers la crisi: propostes de futur

Amb **Joan Carles Gallego**, secretari general de CCOO de Catalunya, i **Josep Maria Àlvarez**, secretari general d'UGT a Catalunya.

A Catalunya la crisi té característiques pròpies derivades d'un model productiu basat a competir en baixos salaris i precarietat. Ara ens passa factura en forma d'un important augment de l'atur, ERO i l'agreujament de la situació econòmica de moltes famílies, derivada del seu endeutament. És per això que el sindicalisme confederal del nostre país reivindica, entre d'altres, un pla de xoc integral per frenar l'atur i garantir la protecció social per a les persones aturades, tenint en compte especialment les que ja ara, o properament, han esgotat o esgotaran la seva prestació; un pla de rescat de la indústria que reactivi l'activitat econòmica amb ajuts directes a les empreses que tenen capacitat productiva, incentivant els sectors que poden generar més valor afegit. També es necessari la dinamització del canvi de model productiu a través de la negociació col·lectiva i acords com l'Acord Estratègic, signat per l'Administració i els agents socials, que millorin el poder adquisitiu dels treballadors i les famílies i mantinguin i creïn ocupació de qualitat.

A les 12.00 hores

Els biaixos ideològics dels mitjans de comunicació a Catalunya

Amb **Antonio Franco**, exdirector d'El Periódico de Catalunya; **Jaume Roures**, director general i soci de Mediapro, i **Ferran Espada**, director d'El Punt Barcelona.

Els mitjans de comunicació estan patint una profunda transformació a conseqüència dels canvis tecnològics, socials, generacionals i ara, molt especialment, condicionats per la crisi econòmica. Fa uns quants anys, per als mitjans de comunicació la independència dels poders polítics era un valor en si mateix, però ara es defineixen d'una manera cada cop més significativa amb línies editorials clarament marcades per tendències ideològiques. Ens trobem, fins i tot, que darrere d'iniciatives editorials hi ha l'acció política per tal de contrarestar el posicionament d'un altre mitjà, contrari als seus interessos. Malauradament, l'aparició de la premsa digital tampoc no ha millorat aquesta situació. Els mitjans públics, sempre amb dificultats per mostrar la seva independència del govern de torn, tenen problemes per actuar amb imparcialitat davant els diferents grups polítics. La dependència dels mitjans de comunicació vers els poders polítics és cada cop més forta? La precarietat laboral que pateixen els professionals dels mitjans de comunicació permet que s'accentui la situació? Els problemes econòmics dels mitjans de comunicació els situa en una posició de feblesa davant el control polític?

A les 16.30 hores

Quin canvi de model productiu cal?

Amb **Gustavo Búster**, analista polític, membre del Consell Editorial de Sin Permiso; **Jordi Cañas**, exdirector general de Polítiques Ambientals del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, i **Marcel Prunera**, director general de Promoció Econòmica de la Generalitat de Catalunya.

El model productiu basat en energia i matèries primeres barates va donar els primers símptomes d'esgotament ja fa unes quantes dècades. D'altra banda, el model productiu espanyol de baixos salaris i baixa productivitat també s'havia denunciat moltes vegades. L'acord sobre el fet que és necessari un canvi és quelcom comú a escala global i a escala local, però de quin canvi parlem? Com ho fem?

A les 18.45 hores

Artistes i política

Amb **Cesk Freixas**, cantautor amb projecte politicomusical, i **Jordi Dauder**, actor, director de doblatge i escriptor.

A les 20.30 hores

Cia. Teatre Planeta Impro

Impro-fighters a l'Ateneu Barcelonès

Divendres, 10 de juliol · SOLUCIONS A LA CRISI

A les 9.30 hores

Empreses i sectors en crisi. La veu dels treballadors i treballadores

Amb **Maribel Navarro**, membre de CCOO i del Comitè d'Empresa de Frigo; **Raúl López**, membre de CCOO i del Comitè d'Empresa de Nissan; **Òscar López**, treballador d'El Corte Inglés i secretari general de la Federació de Comerç de la UGT; **Matías Carnero**, membre d'UGT i del Comitè d'Empresa de SEAT.

És absolutament necessari un canvi real en el patró de creixement a Catalunya. Cal aprofitar la crisi per establir un model productiu basat en la qualitat de l'ocupació i els salaris dignes, i la innovació tecnològica i organitzativa. En aquest darrer element és molt important que les qüestions relacionades amb la igualtat d'oportunitats, la conciliació de la vida personal i laboral, l'organització del temps, etc., no es deixin de banda amb l'excusa de la crisi. Aquest nou model també s'ha de basar en el desenvolupament d'infraestructures que permetin un desenvolupament sostenible i equilibrat del

territori, i en un aprofundiment de l'estat del benestar com a pilar fonamental d'un model econòmic més just i eficient. D'altra banda, el sistema educatiu ha de tenir un paper molt important en la construcció i la consolidació d'aquestes noves bases, fomentant un sistema educatiu més equitatiu i que garanteixi la igualtat d'oportunitats.

A les 12.00 hores

Sortides / alternatives a la crisi

Amb **Antoni Domènech**, catedràtic de Filosofia Moral a la UB i editor de la revista Sin Permiso; **Carles Navales**, director de la revista La Factoría, i **Juan Torres**, catedràtic d'Economia Aplicada a la Universidad de Málaga.

És possible pensar en una sortida de la crisi de manera que quan passi la tempesta tot continuarà més o menys com recordem, o cal pensar en un futur que canviarà profundament? Si és així, què podem dir des de les esquerres sobre aquest futur per construir que començaria ara?

A les 16.30 hores

Projecció de l'entrevista – documental a Michel Onfray

Entrevistat per **Sébastien Bauer**, director de l'Alliance Française de Sabadell, per a la UPEC

Michel Onfray (1959, Argentan) és doctor en Filosofia i fundador de la Universitat Popular de Caen. Autor de més d'una trentena de llibres, el seu darrer títol, *Tractat d'ateologia* (2005), és l'èxit més destacat de la seva carrera com a escriptor. Amb més de 200.000 exemplars venuts a França, ha generat un polèmic debat en els cercles intel·lectuals francesos. El documental recull la seva opinió sobre els moviments d'esquerres a Europa, els microfeixismes, el pensament màgic i la reivindicació de la cultura, entre altres qüestions.

A les 18.00 hores

Conferència de cloenda

Xosé Manuel Beiras, polític i economista gallec. Presenta **Joan Puigcercós**, president d'ERC.

A les 18.45 hores

Entrega de premis i parlaments

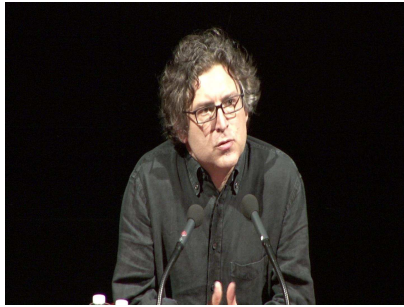
Jordi Serrano, rector de la UPEC, i **Josep Lluís Carod – Rovira**, vicepresident de la Generalitat de Catalunya.

Premi UPEC 2009 al Comitè d'Empresa de Nylstar - Per liderar la lluita per fer possible la viabilitat de l'empresa / **Premi UPEC 2009 al Centre d'Anàlisi i Programes Sanitaris (CAPS)**

Per la llarga trajectòria i compromís amb la salut de les dones.

4. Entrevista a Michel Onfray

La UPEC va inaugurar el 2008 una col·lecció de documentals en format d'entrevistes a pensadors de referència de la nostra època. La sèrie es va iniciar amb el cèlebre crític nord-americà Noam Chomsky, que va parlar de l'enorme control sobre els mitjans de comunicació, manipulats per grans grups econòmics, del cas d'Obama i de com està desapareixent la política per donar pas a missatges mediàtics centrats en personalitats. Amb tot, Chomsky es mostra optimista amb els Estats Units perquè creu que la classe treballadora, que durant un temps havia desaparegut del discurs polític, torna a ser clau.

Enguany la sèrie continua amb el filòsof francès Michel Onfray, fundador de la Universitat Popular de Caen. Sébastien Bauer, director de l'Alliance Française Sabadell, va entrevistar al maig l'autor de *Tractat d'ateologia* (2005) - l'èxit més destacat de la seva carrera amb més de 200.000 exemplars venuts a França i títol polèmic en els cercles d'intel·lectuals francesos - per recollir la seva opinió sobre els moviments d'esquerres a Europa, els microfeixismes, el pensament màgic i la reivindicació de la cultura, entre altres qüestions. Durada: 45 minuts.

“Esmentem l'opuscle de Kant, Què és la il·lustració? Podem llegir-lo dos segles després? Si, podem, i val la pena reprendre'n el projecte, vigent fins avui: alliberar els homes de la minoria d'edat. I per tant, desitjar els mitjans per arribar a l'edat adulta. Remetre a cadascú a la seva responsabilitat respecte a l'estatut de minoria d'edat. Tenir el coratge de fer servir l'enteniment”. Qui té avui dia aquest coratge? A Caen, ciutat normanda de 60.000 habitants, 15 professors i els seus oients es retroben a la Universitat Popular. S'hi ensenyen entre altres coses matemàtiques, arquitectura, economia, arts, idees polítiques, bioètica o literatura eròtica. Ningú paga, ningú cobra, ningú demana cap diploma ni cap identificació per assistir. En Michel Onfray, filòsof i fundador de la Universitat popular, hi proposa un curs de contrahistoria de la filosofia. Embarca cada setmana a més de 800 oients per creuar el mar de la filosofia oficial, navegant per la corrent d'uns filòsofs . I ho fa, diu, amb cura de no barrejar “el seu contingut dolç amb l'aigua salada de l'idealisme” platònic, cristià, o hegelian. El contingut dolç és una filosofia hedonista, materialista, atea, encarnada, corporal: un pensament generós, una saviesa pròdiga i existencialment útil. El 4 de maig de 2009 tocava Nietzsche a la sala gran del Teatre d'Hérouville, seu de la Universitat Popular. I en una sala atenent, un taller de filosofia per a nens.

Sébastien Bauer, director de l'Alliance Française Sabadell

CITES DE L'ENTREVISTA

SOBRE EL MODEL D'UNIVERSITAT POPULAR

- Reclamo dues coses a les universitats populars: gratuïtat integral - no vull que la gent pagui, ni tan sols un euro simbòlic, sobretot no un euro simbòlic – i interaccions - construcció d'una sessió en dues parts, amb explicacions i comentari crític.
- No es tracta d'instruir políticament la gent, com poden fer alguns que segueixen una lògica d'universitat popular militant pura i dura, on sabem que se sentirà aquest tipus de discurs. Nosaltres seguim una lògica d'instrucció pública, d'instrucció general, perquè pensem que també fem política.
- En aquesta universitat popular on no hi ha contingut ideològic, on tots pensem que com més es treballa per a la instrucció, més es treballa per a l'emancipació política. Després no s'ha de jutjar què en fa la gent de l'emancipació política.
- Penso que cal popularitzar la filosofia. N'hi ha gent que fa baixar la filosofia fins a la gent, això és una manera de prostituir la filosofia. L'altra opció és fer una altra cosa, és a dir, pujar a la gent fins allà on és la filosofia, i això és el que intentem fer. Penso que avui dia l'alternativa és entre popular i populista, o entre democràcia i demagògia. Els que efectivament fan filosofia popular, són demagogs i populistes. A la universitat popular intentem ser demòcrates i populars.

SOBRE LA UNIVERSITAT DE CAEN

- La filosofia no serveix per fer catedràtics, doctors, professors de filosofia, serveix per fer gent que visqui millor la seva vida. Per tant, em vaig dir: anem a realitzar l'ideal. Potser és modest, potser és un fracàs, potser no està a l'altura, però com a mínim existeix. Sabia que es podia fer fraternitat, relacions socials, una comunitat, però no sabia que podria arribar fins aquí.
- A la primera edició 600 persones volien assistir sens falta, hi havia tres amics amb mi, hi havia un taller de filosofia per a nens, teníem feministes, teníem idees polítiques. Vam continuar i vam anar reforçant tot això, ara som al nostre setè any, i tenim una quinzena de professors, impartim més o menys 300 cursos gratuïts a l'any a Caen, no es demana cap diploma, no es concedeix cap diploma, no es demanen diners, som voluntaris, ho fem gratuïtament.

SOBRE LA MICROEVOLUCIÓ O “EL PRINCIPI DE GULLIVER”

- Tothom coneix la història del gegant i dels lil·liputencs. Al gegant, un lil·liputenc no el pot aturar, no és possible. Hom pot intentar aturar Gulliver tot sol, però no funcionarà. Per contra, si es multipliquen les relacions i es tenen desenes de milers de relacions, perquè cada petit lil·liputenc ha

fet les seves petites relacions, s'obtindrà una cosa prou extraordinària, s'immobilitzarà el gegant. És el principi de Gulliver.

- Sóc un anarquista que no es conforma amb el paper. L'anarquia és aquí i ara, creem cooperatives, repartim, federem, som antiautoritaris, practiquem la disciplina anti-autoritària, amb els amics fem comunitats, pobles, escoles, universitats populars, de fet la vostra experiència i la nostra són parentes, són germanes.
- Sento un gran respecte per l'Espanya llibertària, trobo que allà hi va haver una experiència llibertària magnífica. És un dels grans moments del pensament anarquista del segle XX
- M'agrada l'anarcosindicalisme, defenso el sindicalisme no cristal·litzat perquè els sindicats oficials són gairebé sempre engranatges del poder. Hi ha alguna cosa més viva en l'anarcosindicalisme que el vell pensament esquerrà escleròtic del segle XIX.
- S'ha fragmentat la classe obrera, avui dia la classe obrera és precària. Actualment s'ha creat una nova classe d'esclaus. Sens dubte tenim un proletariat totalment explotat, i després hi ha una espècie de subproletariat, de vegades de coll blanc, que fa que la solidaritat no sigui a l'ordre del dia, ja que estem a la selva, cadascú intenta salvar la seva pròpia pell.

SOBRE LA CONTRAHISTÒRIA DE LA FILOSOFIA

- Es pot fer contrahistòria de la filosofia amb els autors anomenats menors. Per exemple, què fa que Aristip de Cirene sigui un filòsof menor? I per què Pitàgores seria un filòsof major? La segona cosa és que hi ha autors majors en la meua contrahistòria de la filosofia, simplement els abordo de manera alternativa. Demòcrit és un major, Epicur també, a l'igual de Lucreci, Montaigne, sens dubte, Erasme, etc., i podríem continuar. Nietzsche. Nietzsche és un filòsof que ningú no ignora i que tothom ensenya a la universitat, excepte que jo l'ensenyo com ningú més no l'ha ensenya: llegint tot Nietzsche.
- Reflexiono sobre l'estatut dels menors: només són menors perquè interessa presentar-los com a tals. Se'ls aparta perquè són sensualistes, ateus i perillosos per a la ideologia dominant, i després d'altres que apareixen habitualment als manuals...

5. Programació cultural

Dilluns 6 de Juliol

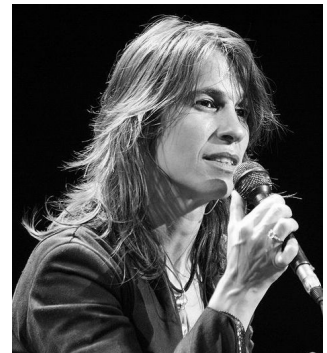
Mos i copa de cava

A les 20.30 hores

Concert acústic de Lídia Pujol

Els amants de Lilith

Pati Manning

Els amants de Lilith té l'origen en un viatge que l'autora va fer per pobles de Catalunya, el País Valencià i Mallorca, a la recerca de cançons de transmissió oral. Els seus descobriments van cristal·litzar en aquest repertori que parteix del mite de Lilith, la primera dona de la creació, per recordar altres arquetips femenins. Lídia Pujol defineix l'essència de l'espectacle amb aquestes paraules: “Els amants de Lilith parla de dones. Dones ultratjades i dones que ultratgen, dones que estimen fins a la mort, i encara més enllà, dones poderoses i dones febles. Lilith va ser la dona rebel que no es va voler sotmetre a Adam. El que va començar com una mena d'investigació sobre el nostre patrimoni oral va acabar esdevenint una veritable sorpresa. Cançons d'abusos. Cançons que parlen d'esdeveniments que llegim, encara avui, cada dia als diaris”.

Lídia Pujol ha realitzat gires per tot Europa, i ha compartit escenari amb noms tan diversos com Sílvia Comes, Allen Ginsberg, Brian Dunning (líder de *Nightnoise*), Miquel Gil, Miguel Poveda o Gerard Quintana. Sergi Belbel i Calixto Bieito l'han dirigit en les seves incursions teatrals. A la seva trajectòria professional se sumen experiències escèniques (*Morir*, de Sergi Belbel) i musicals ben diverses, dins de l'òpera (*La òpera de 4 cuartos*, dirigida per Calixto Bieito), la cançó tradicional (*Notícies del regne de Mallorca*), la música antiga (*Els Trobadors*) i sefardita (*Mar a la vista*), el jiddisch (*Cançons de guetto*), el flamenc (*Amor brujo*, al costat de Mayte Martín) i fins i tot el rock. El 2004 va presentar el seu primer disc en solitari, *Laie*, al Palau de la Música. *Homenatge a Palau i Fabra* i *If the music be the food of love...*, presentat al Festival Grec, són fins ara els seus últims espectacles.

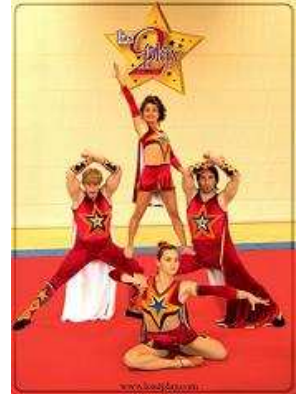
Dimarts 7 de Juliol

A les 20.30 hores

Espectacle de Circ amb la Cia. Circ Los 2Play

Comeback

Pati Manning

Los 2play escriuen un nou i excitant capítol en el món del circ. Benvinguts a *Comeback!!!* La pallassa i acròbata Cristina Solé, cofundadora de Circo Imperfecto, presenta, juntament amb els gimnastes professionals Leticia García, Julian González i Óscar Santamaría, un espectacle fresc i dinàmic, d'un alt nivell tècnic. La direcció teatral la firma Leandre Rivera. Aquesta és la segona col·laboració entre els dos artistes després del màgic *Rodo*, que va tenir un gran èxit de públic i crítica.

Leandre Ribera es un *clown* tot terreny conegut arreu del món pel seu humor poètic. Cofundador de La Tal l'any 1992, va crear el seu primer espectacle en solitari, *Street Tease*, el 1996. El muntatge va ser un gran èxit. Ribera va fer 800 funcions per tot el món. Tres anys després, el 1999, va posar en marxa amb la ballarina francesa Claire Ducreux la companyia Leandre@Claire, que s'estrenà amb el magnífic *Madame et Monsieur*. Com a director, Leandre ha firmat tres treballs a l'Ateneu de Nou Barris, dos combinats de circ i l'aclamat *Rodo*, presentat el desembre del 2005 al mateix Ateneu.

Te tango tanto, primer espectacle de Cristina Solé amb Loco Brusca, s'estrenà l'any 1999. Des de llavors, l'inquietant actriu ha explorat els llenguatges del circ i del teatre a projectes de gran èxit com ara Circo Imperfecto (premi del públic a la Fira del Teatre al Carrer de Tàrraga), Fili (amb Circus Ronaldo, premi al millor espectacle del Festival de Valladolid 2002), Circus Klesmer i Rodo, les dues últimes produccions de l'Ateneu de Nou Barris.

Dimecres 8 de Juliol

A les 20.30 hores

Recital poètic “En el Tròpic: Gerard Quintana i David Castillo”

Pati Manning

En el Tròpic és un espectacle poètic on la música és un element sotmès a la paraula.

David Castillo, poeta i activista cultural, i Gerard Quintana llencen, amb la col·laboració del guitarrista Francesc Bertran, una galleda de poesia destil·lada als revolts de la societat i de la cultura, al lloc on les paraules esgarrapen els marges.

Amb l'experiència i el bagatge de David Castillo, primer poeta traduït del català a l'àrab, i de Gerard Quintana, l'espectacle es mou en el tròpic, l'espai on es descobreixen els misteris i on Livingstone va perdre les ulleres. Tota la càrrega de l'aventura poètica omple l'espai d'aquest Tròpic.

Un espectacle evolutiu on la paraula ens introdueix a l'antiga presó de la Trinitat per alliberar-nos després a l'horitzó obert de les terres del nord d'Àfrica, amb les botes de pell de brau de Dylan als peus i tots els somnis polsosos per recórrer.

L'espectacle té una durada d'una hora i escaig i consta de dos veus i una guitarra.

Dijous 9 de Juliol

A les 20.30 hores o 21 hores

Cia. Teatre Planeta Impro

Impro-fighters a l'Ateneu Barcelonès

Ateneu Barcelonès

Tenim vuit participants inscrits, personatges d'allò més diversos (Viuda Negra, Toro Loco, el Predicador...), amb els quals volem evocar el famós *Pressing Catch*. L'espectacle està basat en el concepte *Catch Impro* de la companyia francesa Inedit Théâtre.

A aquesta vetllada participaran quatre d'aquests personatges enfrontant-se mitjançant la improvisació, per tal d'aconseguir punts del públic, els quals s'aniran afegint a la classificació general i només qui vagi al capdavant serà l'amo del cinturó de *Campió de l'Impro*. Tornarem a necessitar els vostres títols quan arribeu al teatre, però en aquesta ocasió us rebrà el nostre àrbitre/presentador Vitorino Smith, l'encarregat de posar ordre a la zona de combat, on s'enfrontaran els nostres lluitadors.

Planeta Impro va ser fundat l'octubre del 2001 per Judit Martín i Jose L. Adserías, ambdós membres de la desapareguda Cia. Match de Barcelona. Els anys d'experiència adquirits i les ganes d'aprofundir en la tècnica d'impro els donen ànims i energia per començar a buscar actors interessats en la possibilitat d'endinsar-se en aquest món de la improvisació teatral i d'embarcar-se en el nostre primer projecte, un espectacle d'impro competitiva que s'acabarà anomenant *Zzapping, el concurs*.

“Ens mou veure que estem connectant el teatre amb gent que havia perdut tota relació amb aquest art, un art que mostrem en el seu procés embrionari cada nit que sortim a l'escenari disposats a crear in situ les situacions més absurdes, a donar al públic el que demana i a donar-li l'oportunitat de participar en la creació del que passa a l'escenari”, expliquen.

Divendres 10 de Juliol

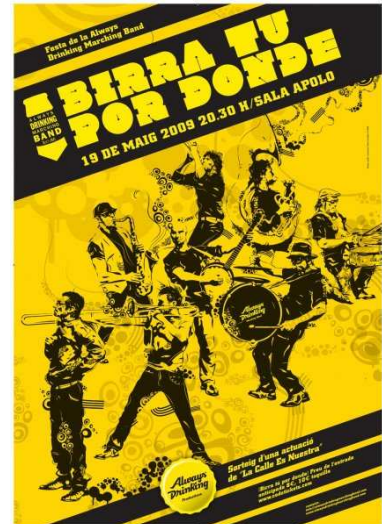
A les 20.30 hores

Mos i copa de cava

Banda de carrer Always Drinking

Marching Band amb *La calle es nuestra*

Pati Manning

La Calle es nuestra va néixer a finals del 2004, després d'haver estat set anys passejant per la geografia catalana, com l'evolució natural de *Birra, sudor y lágrimas*, el primer espectacle de l'Always Drinking Marching Band. Amb una formació de deu músics i un clown, *La Calle es nuestra* mescla temes propis amb versions poc habituals del carrer. Un repertori actual i ben executat, juntament amb una imatge transgressora repleta de balls, coreografies, gags i una gran interacció amb el públic, converteixen qualsevol espai, plaça o carrer en un concert de rock'n'roll i contagien d'energia a tots els que segueixen l'espectacle durant els 90 minuts. Lluny dels repertoris poc elaborats del carrer, aquest espectacle itinerant representa una brisa d'aire fresc i un punt d'originalitat dins d'aquest format musical.

Els fruits de tot aquest treball es van començar a recollir molt aviat. Entre més de 200 actuacions destaquen: el segon premi Mercè a Banda (Barcelona, 2005), el Premi del Públic Haizetara (Amorebieta-Etxano, 2006), Festival de Teatro Clásico (Olite, 2006), Happy Jazz Festival (Lisboa, 2006), Musikale Festival (Bizkaia, 2006), Trapezi (Vilanova i la Geltrú, 2007), Festival de Teatre de Carrer (Villa-real, 2007), Marató de l'Espectacle (Barcelona, 2007), Cantanhede Dixie Festival (Portugal, 2007), Etnival (Girona, 2007), Ple de Riure (El Masnou, 2007) i el primer Premi Mercè a Banda (Barcelona, 2007).

6. Informació pràctica

UPEC 2009 · Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya

Del 6 al 10 de juliol de 2009 *Més enllà de la crisi*

Facultat de Geografia i Història de la UB

C/ Montalegre, 6, 4a planta. Barcelona

Associació UPEC – Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya

Avda. Portal de l'Àngel, 42, 2n A · 08002 Barcelona – NIF: G- 63725493 · info@upec.cat

663 062 804 / 637 799 029 · www.upec.cat

Premsa & comunicació · Ana Sánchez · COMEDIA

Passatge Sert, 10, baixos · 08003 Barcelona · asanchez@comedianet.com

932 68 21 43 · 638 01 45 45

La inscripció romandrà oberta fins al 3 de juliol a www.upec.cat.

